

บทที่ 3

กฎหมายไทยและกฎหมายประเทศอื่น

ในประเทศอื่น ๆ โดยเฉพาะประเทศที่พัฒนาแล้ว ล้วนแล้วแต่มีประสบการณ์จากการถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลในรูปแบบต่างๆอย่างมากมาย จนทำให้ต้องมีการออกกฎหมายบังคับใช้เพื่อคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่ถูกละเมิดนั้น และมีพัฒนาการของกฎหมายที่ใช้บังคับ เพื่อให้เกิดผลที่เหมาะสมกับความต้องการของสภาพสังคมภายในประเทศ โดยพัฒนาการของกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว ก็ได้ออกหลักเกณฑ์และเงื่อนไขให้ผู้ที่ใช้กฎหมายนั้น สามารถทราบขั้นตอนต่างๆและวิธีการบังคับใช้ให้เกิดประสิทธิภาพตรงตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย

สิทธิความเป็นอยู่ส่วนตัวเป็นแนวคิดพื้นฐานที่รองรับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในแต่ละลักษณะซึ่งสัมพันธ์เชื่อมโยงกันจากแก่นความคิดในเรื่องสิทธิความเป็นอยู่ส่วนตัว ทั้งนี้ สิทธิดังกล่าวมิได้เป็นสิทธิที่เกิดขึ้นใหม่แต่อย่างใด เพียงแต่การพัฒนาและการตรากฎหมายขึ้นเพื่อรองรับอย่างชัดเจนนั้นเพิ่งเกิดขึ้นได้ไม่นานนัก ซึ่งประเทศที่ใช้ระบบกฎหมายคอมมอนลอว์ เช่น ประเทศสหราชอาณาจักร ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศแคนาดา ประเทศออสเตรเลีย ประเทศนิวซีแลนด์ ฯลฯ ไม่มีหลักการทั่วไปในการรับรองสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว สิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัวถือเป็นสิทธิอย่างหนึ่งในบรรดาสิทธิขั้นพื้นฐานที่มีกำเนิดมาจากแนวทางปฏิบัติในรัฐธรรมนูญของรัฐ การให้ความคุ้มครองและให้การเยียวยาความเสียหายเป็นการปรับใช้บทบัญญัติกฎหมายว่าด้วยละเมิดประกอบกับการให้เหตุผล โดยยึดถือคำพิพากษาที่เป็นบรรทัดฐานเป็นสำคัญ¹

---

¹ปิยะพร วงศ์เบ็ญสัจจ์, การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยธนาคารพาณิชย์กับมาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล, (วิทยานิพนธ์ปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 2552), หน้า 30.

3.1 กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประเทศสหราชอาณาจักร

ประเทศสหราชอาณาจักรมีการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ดังต่อไปนี้

3.1.1. การบังคับใช้กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

พระราชบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ค.ศ. 1998² (Data Protection Act 1998) นี้ เป็นพระราชบัญญัติของประเทศสหราชอาณาจักรซึ่งระบุกฎหมายของรัฐบาลอังกฤษเกี่ยวกับการประมวลผลข้อมูลของบุคคลที่ยังมีชีวิตอยู่และระบุตัวตนได้ เป็นกฎหมายหลักว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในประเทศสหราชอาณาจักร ถึงแม้ว่าตัวพระราชบัญญัติเองไม่ได้อ้างถึงสิทธิความเป็นส่วนตัวก็ตาม แต่ก็ได้ถูกกำหนดให้นำกฎหมายของประเทศสหราชอาณาจักรมาปฏิบัติร่วมกับกฎหมายคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลแห่งสหภาพยุโรป ค.ศ. 1995 (EU Data Protection Directive 1995) ด้วย ซึ่งกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานรัฐคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิทธิส่วนบุคคลเกี่ยวกับการประมวลผลข้อมูลส่วนตัว ซึ่งในทางปฏิบัติได้เปิดทางให้แต่ละคนสามารถควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับตนเองได้ พระราชบัญญัติส่วนใหญ่นั้นไม่ได้นำมาใช้ภายในประเทศ ตัวอย่างเช่น การรักษาสมุดรายชื่อที่อยู่ส่วนบุคคล ใครก็ตามที่ถือข้อมูลส่วนตัวเพื่อวัตถุประสงค์อื่นๆ นั้นต้องถูกบังคับโดยชอบด้วยกฎหมายให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือได้รับการยกเว้น ให้ไม่ต้องตกอยู่ภายใต้บทบัญญัติใดๆ พระราชบัญญัตินี้กำหนดหลักการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลไว้ 8 ประการ อีกทั้งยังบังคับให้บริษัทหรือปัจเจกบุคคลนั้นเก็บรักษาข้อมูลส่วนตัวไว้กับพวกเขาเองด้วย

พระราชบัญญัติฉบับปี ค.ศ. 1998³ นี้ถูกนำมาใช้บังคับแทนบทบัญญัติซึ่งเดิมที่เป็นพระราชบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลปี ค.ศ. 1984 และพระราชบัญญัติ

---

²The Data Protection Act 1998 is a United Kingdom Act of Parliament which defines UK law on the processing of data on identifiable living people. It is the main piece of legislation that governs the protection of personal data in the UK. Although the Act itself does not mention... Compliance with the Act is regulated and enforced by an independent authority, the Information Commissioner's Office, which maintains guidance relating to the Act. Full details can be found at <http://www.ico.gov.uk>

³"Data Protection Act 1998", [http://en.wikipedia.org/wiki/Data_Protection_Act_1998], 20 May 2013.

ว่าด้วยการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลทางอิเล็กทรอนิกส์ปี ค.ศ. 1987 (The Access to Personal Files Act 1987) ในเวลาเดียวกันก็มีการเล็งให้ใช้กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลแห่งสหภาพยุโรปด้วย ในบางแง่มุมที่โดดเด่น เช่น การสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์และการตลาด ก็ได้มีการขัดเกลาใหม่ตามกฎหมายที่ตามมาในภายหลังด้วยเหตุผลทางด้านกฎหมายบางประการ ข้อบังคับการประมวลผลข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลสำหรับการให้บริการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ ปี ค.ศ. 2003 (The Privacy and Electronic Communications (EC Directive) Regulations 2003) ได้มีการเปลี่ยนข้อกำหนดที่ได้รับการยินยอมแล้วซึ่งโดยส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับการตลาดแบบอิเล็กทรอนิกส์ให้เป็น “การยินยอมในเชิงบวก” (Positive Consent) ยกตัวอย่างเช่น ทางเลือกในการเขียนข้อมูลลงในช่องว่าง (an opt in box) โดยยังคงมีข้อยกเว้นสำหรับการตลาดสำหรับ “ผลิตภัณฑ์และการให้บริการที่คล้ายคลึงกัน” อยู่เช่นเดิม สำหรับลูกค้าเก่าและลูกค้าที่สอบถามเข้ามาใหม่ ซึ่งยังคงสามารถใช้ทางเลือกเดิมในการยกเลิกไม่ต้องการรับข้อมูล (opt out)

3.1.2 การคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

พระราชบัญญัตินี้คุ้มครองครอบคลุมข้อมูลข่าวสารใดก็ตามเกี่ยวกับปัจเจกบุคคลที่อาจจะระบุตัวตนได้และยังมีชีวิตอยู่ แต่ไม่ครอบคลุมถึงข้อมูลที่ถูกรวบรวมหรือถูกลบไปแล้วหรือถูกไหลไปรวมกัน ซึ่งการลบข้อมูลหรือการไหลของข้อมูลนั้นไม่สามารถทำให้พลิกกลับได้ แต่ละปัจเจกบุคคลสามารถระบุตัวได้ในหลากหลายวิธีรวมทั้งโดยชื่อและที่อยู่ของบุคคล เบอร์โทรศัพท์ หรือที่อยู่จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ พระราชบัญญัตินี้จะคุ้มครองเฉพาะข้อมูลที่ถูกจัดเก็บหรือคาดว่าจะถูกจัดเก็บไว้บนคอมพิวเตอร์ (อุปกรณ์ที่ปฏิบัติการโดยอัตโนมัติในการตอบโต้กับคำสั่งที่ต้องการดำเนินตามวัตถุประสงค์) หรือถูกจัดเก็บใน “ระบบจัดเก็บแฟ้มข้อมูลที่สัมพันธ์กัน”

ในบางกรณีนั้น แม้แต่สมุดรายชื่อที่อยู่ก็ถูกจัดให้เป็น “ระบบจัดเก็บแฟ้มข้อมูลที่สัมพันธ์กัน” เช่นกัน ยกตัวอย่างเช่น สมุดบันทึกที่ใช้ในการสนับสนุนกิจกรรมทางพาณิชย์ เช่น สมุดบันทึกของพนักงานขาย

3.1.3 สิทธิของเจ้าของข้อมูลข่าวสาร (Right to Data Owners)

พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล⁴ กำหนดสิทธิให้แก่เจ้าของข้อมูลข่าวสารที่ถูกเก็บไว้ และกำหนดหน้าที่รับผิดชอบสำหรับผู้ที่ควบคุมการเก็บข้อมูลข่าวสารนั้น

⁴Ibid

การประมวลผลหรือบุคคลผู้ซึ่งข้อมูลข่าวสารถูกประมวลผลนั้นมีสิทธิที่จะกระทำการดังต่อไปนี้ได้ คือ

- ขอข้อมูลที่องค์กรหนึ่งครอบครองอยู่ โดยเสียค่าใช้จ่ายเพียงเล็กน้อย ซึ่งเป็นที่รู้จักกันว่า “ค่าธรรมเนียมการเข้าถึงข้อมูล”
- ร้องขอให้มีการแก้ไขข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง ถ้าบริษัทใดเพิกเฉยคำร้องนั้น ศาลสามารถมีคำสั่งให้ข้อมูลนั้นได้รับแก้ไขหรือทำลายและในบางกรณีจะต้องมีการชดเชยค่าเสียหายด้วย
- เรียกร้องให้มีการใช้ข้อมูลเหล่านั้นในทางใดก็ตามที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือความทุกข์ได้
- เรียกร้องให้มีการใช้ข้อมูลของตนในการตลาดขายตรง

3.1.4 หลักการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล (Terms of Data Protection)⁵

ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลจะต้องถูกประมวลผลอย่างเป็นธรรมและถูกต้องตามกฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งห้ามดำเนินการประมวลผล ในกรณีต่อไปนี้

1. หากการประมวลผลข้อมูลนั้นไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ และหาก ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ ข้อใดข้อหนึ่ง สำหรับกรณีที่มีการประมวลผลข้อมูลที่กระทบต่อความรู้สึก
2. ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลสามารถถูกครอบครองได้ตามวัตถุประสงค์ที่เจาะจง ให้ประการหนึ่งประการใดหรือหลายประการก็ตาม และจะต้องถูกต้องตามกฎหมาย และห้ามมิให้มรการประมวลผลต่อไป หากไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้แล้วนั้น
3. ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลสามารถถูกประมวลผลได้เท่าที่มีความจำเป็นที่สำคัญและไม่เกินไปจากวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้เท่านั้น
4. ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้นจะต้องถูกต้องแม่นยำ และหากจำเป็น ก็ให้ปรับข้อมูลให้ตรงตามปัจจุบันด้วย
5. ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ได้รับการประมวลผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้แล้ว ไม่ควรถูกเก็บไว้นานเกินความจำเป็นตามวัตถุประสงค์นั้น
6. เกี่ยวกับสิทธิส่วนบุคคล

⁵ibid

7. มาตรการขององค์กรเฉพาะทางที่เหมาะสมจะต้องถูกนำมาใช้เพื่อป้องกันการประมวลผลข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่เป็นไปตามกฎหมาย และเพื่อป้องกันการสูญหายหรือถูกทำลายของข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลโดยไม่คาดคิดหรือข้อมูล อาจได้รับความเสียหาย

8. ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลจะต้องไม่ถูกส่งถ่ายไปยังประเทศอื่นหรืออาณาเขตอื่นภายนอกพื้นที่ทางเศรษฐกิจของยุโรป หากประเทศนั้นหรืออาณาเขตนั้นไม่สามารถรับรองระดับของกฎหมายการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของเจ้าของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการประมวลผลข้อมูลนั้นได้อย่างเป็นที่น่าพอใจ

3.1.5 เงื่อนไขที่เกี่ยวกับหลักการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลจะต้องถูกประมวลผลอย่างเป็นธรรมและถูกต้องตามกฎหมาย ข้อมูลนั้นจะอยู่ในขั้นที่ถูก "ประมวลผลอย่างเป็นธรรม" ได้ ก็จะต้องมีการปฏิบัติอย่างน้อยตามเงื่อนไขประการในบรรดาเงื่อนไขดังต่อไปนี้

1. เจ้าของข้อมูล (บุคคลที่ข้อมูลของตนเองได้รับการจัดเก็บไว้) ได้ยินยอม (ให้การอนุญาต) ให้ทำการประมวลผลได้
2. การประมวลผลนั้นมีความจำเป็นสำหรับการระบุลงในสัญญาอย่างใดอย่างหนึ่ง
3. การประมวลผลนั้นมีความจำเป็นภายใต้คำสั่งของกฎหมาย (อย่างอื่นที่มีได้กำหนดไว้ในสัญญา)
4. การประมวลผลนั้นมีความจำเป็นเพื่อปกป้องสิทธิและผลประโยชน์ที่เกี่ยวกับชีวิตของเจ้าของข้อมูล
5. การประมวลผลนั้นมีความจำเป็นต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่บ้านเมือง
6. การประมวลผลนั้นมีความจำเป็นต่อการปฏิบัติหน้าที่เพื่อผลประโยชน์ของ "ผู้ควบคุมดูแลข้อมูล" นั้น หรือโดย "บุคคลที่สาม" นั้นสำเร็จลุล่วงไปอย่างถูกต้องตามกฎหมาย (หากไม่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างไม่เป็นธรรมต่อเจ้าของข้อมูล)

3.1.6 การยินยอม

นอกจากข้อยกเว้นที่กล่าวไว้ในพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล บุคคลหนึ่งจำเป็นต้องแสดงความยินยอมต่อการเรียกเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของตนและยินยอมต่อวัตถุประสงค์สำหรับการใช้ข้อมูลเหล่านั้นด้วย กฎหมายคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของยุโรป (The European Data Protection Directive) ได้ให้คำนิยามของการยินยอมนี้

ว่า "...คือสัญญาใดๆที่บอกกล่าวเฉพาะเจาะจงว่าเจ้าของข้อมูลแสดงความตกลงใจในการให้มีการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลของตนเองได้ด้วยความเต็มใจ" ซึ่งหมายความว่า บุคคลผู้นั้นอาจจะระบุดำเนินยอมนั้นเป็นรายลักษณะอักษร แต่กระนั้นก็ตาม หากไม่มีการสื่อสารกันก่อนนั้น จะไม่นับตีความว่าเป็นการยินยอม

ยิ่งกว่านั้นการแสดงความยินยอมนั้นจะต้องพิจารณาถึงวัตถุประสงค์และคุณวุฒิของบุคคลนั้นและภาวะแวดล้อมอื่นๆด้วย ตัวอย่างเช่น หากองค์กรหนึ่ง "มีความตั้งใจที่จะเก็บรวบรวมหรือใช้ข้อมูลส่วนบุคคลนั้นต่อไป หลักจากที่ความสัมพันธ์กับบุคคลนั้นได้จบสิ้นลงแล้ว ก็จะต้องมีการยินยอมจากเจ้าของข้อมูลด้วย" และถึงแม้ได้มีการยินยอมแล้วก็ตาม ก็มิได้หมายความว่าโดยสรุปเอาเองว่าเป็นการยินยอมตลอดไป ถึงแม้ว่าในกรณีส่วนใหญ่การยินยอมนั้นจะกินระยะเวลาเท่ากับความเป็นในการประมวลผลข้อมูลเท่านั้น บุคคลนั้นก็สามารถถอนคำยินยอมนั้นได้เช่นกัน โดยขึ้นอยู่กับลักษณะการยินยอมและสภาพแวดล้อมซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลนั้นถูกเก็บรวบรวมและถูกใช้ไป

พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลยังกำหนดด้วยว่าข้อมูลที่กระทบต่อความรู้สึกจะต้องได้รับการประมวลผลตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้อย่างเคร่งครัดและการมีการแสดงความยินยอมอย่างชัดเจน

3.1.7 ข้อยกเว้น

พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลถูกสร้างขึ้นให้คุ้มครองครอบคลุมถึงการประมวลผลข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลทุกประเภท ในเวลาเดียวกันก็ยังมีข้อยกเว้นบางประการที่กำหนดไว้ใน ส่วนที่ 4 ของพระราชบัญญัตินี้⁶ ซึ่งที่สำคัญได้แก่

- มาตราที่ 28 ความมั่นคงของชาติ การประมวลผลใดๆเพื่อวัตถุประสงค์ของการปกป้องความมั่นคงของชาติ ได้รับการยกเว้นจากกฎหมายคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลทุกประการ รวมทั้งส่วนที่ 2 (สิทธิในการเข้าถึงข้อมูล) ส่วนที่ 3 (การจดแจ้งข้อมูล) ส่วนที่ 4 (การบังคับใช้) และส่วนที่ 5 (การครอบครองข้อมูลส่วนบุคคลอย่างผิดกฎหมาย)
- มาตราที่ 29 อาชญากรรมและการเรียกเก็บภาษี ข้อมูลที่ถูกประมวลผลเพื่อการป้องกันและการสืบข้อมูลอาชญากรรม ความเข้าใจหรือการฟ้องร้องของผู้กระทำความผิดหรือการประเมินหรือเรียกเก็บภาษี ต่างได้รับการยกเว้นจากหลักการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลประการแรก

⁶Ibid

- มาตราที่ 36 วัตถุประสงค์เพื่อใช้ภายในครัวเรือนเท่านั้น การประมวลผลข้อมูลของปัจเจกบุคคลที่มีวัตถุประสงค์เพื่อธุรกรรมที่เป็นส่วนตัวภายในครอบครัว ให้ได้รับการยกเว้นจากหลักการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล รวมทั้งส่วนที่ 2 (สิทธิในการเข้าถึงข้อมูล) และส่วนที่ 3 (การจัดแจ้งข้อมูล)

3.1.8 การละเมิด

พระราชบัญญัตินี้ได้ให้รายละเอียดการละเมิดทางแพ่งและอาญาไว้สำหรับผู้ครอบครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมายหากมิได้รับคำยินยอมที่เหมาะสมจากเจ้าของข้อมูล แต่กระนั้น “การยินยอม” ก็มิได้ถูกระบุเฉพาะเจาะจงอยู่ในพระราชบัญญัติ ดังนั้น หลักการยินยอม จึงเป็นหลักการปฏิบัติที่ละไว้ในฐานที่เข้าใจว่าเป็นข้อที่จะต้องปฏิบัติโดยทั่วไปอยู่แล้ว⁷

- มาตราข้อย่อยที่ 21(1) มาตราข้อย่อยนี้ระบุว่า การประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่มีการขึ้นทะเบียนถือเป็นการละเมิดกฎหมาย

- มาตราข้อย่อยที่ 21(2) มาตราข้อย่อยนี้ระบุว่า การที่ไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับเรื่องการจัดแจ้งข้อมูลซึ่งกระทำโดยสำนักงานเลขานุการ ภาครัฐถือเป็นการละเมิดกฎหมาย จะถูกเสนอโดยคณะกรรมการข้อมูลและความเป็นส่วนตัว (The Information Commissioner) ภายใต้พระราชบัญญัติมาตราที่ 25

- มาตราที่ 55 การครอบครองข้อมูลส่วนบุคคลอย่างผิดกฎหมาย มาตรานี้ระบุว่า ประชาชนทั่วไป (บุคคลอื่น) เช่น บุคคลที่ชอบเจาะระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Hackers) และบุคคลที่ขอบปลอมตัว (Impersonators) ทั้งหลาย ซึ่งถือเป็นผู้ที่อยู่ภายนอกองค์กรทำการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่นถือเป็นการละเมิดกฎหมาย

- มาตราที่ 56 มาตรานี้ระบุว่า การยื่นคำร้องขอเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของบุคคลผู้หนึ่ง เพื่อวัตถุประสงค์ของความเชื่อมั่นและระมัดระวังในการสรรหาพนักงาน การจ้างงานต่อไป หรือมาตรการให้บริการต่างๆ นั้นถือเป็นการละเมิดความผิดทางอาญา มาตรานี้ถูกทำให้มีผลบังคับใช้โดยพระราชบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลปี ค.ศ.1998

พระราชบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของอังกฤษ (Data Protection Act 1998) เป็นพระราชบัญญัติที่กว้างและเป็นที่ยอมรับกันว่ามีความซับซ้อนอย่างมาก ในขณะที่หลักการขั้นพื้นฐานนั้นถูกยกย่องในเรื่องการคุ้มครองสิทธิความเป็นส่วนตัว แต่การตีความพระราชบัญญัตินี้ก็ไม่ง่ายเสมอไป บริษัทหลายแห่ง รวมทั้งองค์กรและปัจเจก

---

⁷Ibid

บุคคลต่างก็ไม่ค่อยมีความมั่นใจนักกับเป้าหมาย เนื้อหา และหลักการต่างๆของพระราชบัญญัตินี้ บ้างก็เอาพระราชบัญญัติบังหน้า แต่กลับปฏิเสธที่จะเปิดเผยข้อมูลแม้แต่ข้อมูลพื้นฐานต่อหน้าสาธารณชนโดยอ้างว่าปฏิบัติตามพระราชบัญญัติอย่างเคร่งครัด อีกทั้งพระราชบัญญัตียังส่งผลกระทบต่อขณะที่องค์กรที่ทำธุรกิจในลักษณะที่ระบุสามารถติดต่อใครได้หากต้องการติดต่อเพื่อวัตถุประสงค์ทางการตลาด ไม่เพียงแต่ทางโทรศัพท์และจดหมายตรงเท่านั้น แต่ทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ด้วย และยังนำไปสู่การอนุญาตให้เกิดกลยุทธ์พื้นฐานทางการตลาดอีกด้วย

คำนิยามของคำว่าข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลก็คือข้อมูลซึ่งเกี่ยวข้องกับปัจเจกบุคคลที่มีชีวิตอยู่และสามารถระบุตัวได้

จากข้อมูลนั้นและข้อมูลอื่นๆที่อยู่ในการครอบครองหรือเป็นไปได้อย่าจะได้ข้อมูลในการครอบครองของผู้ควบคุมดูแลข้อมูลนั้น

ข้อมูลที่สามารถกระทบต่อความรู้สึกอาทิเช่น เชื้อชาติของเจ้าของข้อมูล ความเหมือนหรือความต่างในชาติพันธุ์ ความเชื่อทางศาสนา ความคิดเห็นทางการเมือง สถานภาพในสหภาพแรงงาน สุขภาพ พฤติกรรมทางเพศ หรือประวัติอาชญากรรม เป็นต้น

3.1.9 การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร

ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ถูกครอบครองเป็นเวลาน้อยกว่า 40 วัน คำร้องในการเข้าถึงอาจได้รับการปฏิเสธอย่างถูกต้องตามกฎหมายได้ภายใต้พระราชบัญญัตินี้ นี่เป็นผลของข้อจำกัดทางเวลาที่ผู้ควบคุมดูแลข้อมูลจะต้องปฏิบัติตามในการตอบโต้คำร้อง หากข้อมูลนั้นได้ถูกลบไปแล้ว ซึ่งเป็นไปตามเอกสารขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ระบุไว้เนื่องจากหมดเวลาของความจำเป็นในการใช้ข้อมูล ผู้ควบคุมดูแลข้อมูลก็สามารถแจ้งในการตอบโต้คำร้องนั้นได้ว่าไม่สามารถให้ข้อมูลนั้นได้ สำหรับข้อมูลบางอย่างเช่น ภาพถ่ายจากโทรทัศน์วงจรปิด ซึ่งจะถูกเขียนเข้ารหัสแล้วนั้น ก็อาจจะไม่สามารถอนุญาตสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลได้

3.1.10 ข้อบังคับ

การออกและประกาศบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนี้เป็นหน้าที่ขององค์กรอิสระที่มีชื่อว่า สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลและความเป็นส่วนตัว (The Information Commissioner's Office) ซึ่งได้จัดทำหนังสือแนะนำที่เกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้

---

⁸"Guide Data Protection", [https://www.gov.uk/data-protection/the-data-protection-act], 16June 2013.

3.1.11 กระบวนการการบังคับใช้กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล⁹

(1) ส่วนที่ 1 พระราชบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล¹⁰ นั้น ทำหน้าที่ควบคุมการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลโดยองค์กรหรือบริษัทต่างๆ รวมทั้งหน่วยงานของรัฐ ว่ากระทำไปในทางใด ซึ่งแต่ละบุคคลที่มีความรับผิดชอบในการประมวลผลข้อมูลนั้นจะต้องปฏิบัติตามกฎข้อบังคับอย่างเข้มงวดที่เรียกว่า “หลักเกณฑ์ในการคุ้มครองข้อมูลส่วนตัว” ซึ่งจะต้องมั่นใจว่าข้อมูลนั้นจะต้องเป็นไปดังนี้ คือ

- ถูกประมวลผลไปอย่างยุติธรรมและถูกต้องตามกฎหมาย
- ถูกประมวลผลโดยมีขอบเขตจำกัด หรือตามวัตถุประสงค์ที่ระบุเจาะจงไว้
- ถูกประมวลผลในทางที่พอเหมาะ ตรงประเด็น และไม่มากจนเกินที่จะยอมรับได้
- ถูกต้องแม่นยำ
- ไม่ถูกเก็บไว้นานจนเกินความจำเป็น
- ถูกนำมาใช้ภายใต้สิทธิคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชน
- ถูกเก็บรักษาไว้อย่างปลอดภัยและมั่นคง
- ไม่ถูกโอนถ่ายไปยังภายนอกสหราชอาณาจักรโดยไม่มี การคุ้มครอง

อย่างถูกต้อง

อีกทั้งยังมีการคุ้มครองทางกฎหมายที่เข้มงวดกว่านั้นด้วยสำหรับข้อมูล ที่กระทบต่อความรู้สึก เช่น

- ภูมิหลังเกี่ยวกับชาติพันธุ์
- ทัศนคติทางการเมือง
- ความเชื่อทางศาสนา
- สุขภาพ
- พฤติกรรมทางเพศ

---

⁹ Ibid

¹⁰ Data protection

Part 1: The Data Protection Act

The Data Protection Act controls how your personal information is used by organisations, businesses or the government...If you are unhappy with their response or if you need any advice you should contact the Information Commissioner's Office (ICO).

• ประวัติอาชญากรรม

(2) ตรวจสอบดูว่าหน่วยงานหนึ่งหน่วยงานใดเก็บข้อมูลอะไรของคุณไว้บ้าง

พระราชบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลให้สิทธิแก่ประชาชนในการตรวจสอบได้ว่าหน่วยงานรัฐและองค์กรต่างๆนั้นเก็บข้อมูลอะไรเกี่ยวกับประชาชนบ้าง

ให้ทำหนังสือส่งไปที่หน่วยงานนั้นและขอสำเนาเอกสารข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับตัวบุคคลที่เขาเก็บไว้ให้ได้ หากไม่ทราบว่าจะต้องทำหนังสือส่งไปที่ฝ่ายใด ก็ให้ส่งไปที่ส่วนเลขานุการของหน่วยงานนั้น

ตามกฎหมายแล้วหน่วยงานนั้นจะต้องให้สำเนาเอกสารข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับตัวบุคคลหากบุคคลนั้นได้ร้องขอไป

(2.1) การห่วงหวั่นี่ยวข้อมูล

การห่วงหวั่นี่ยวข้อมูลมีเงื่อนไขบางอย่างเช่นกันที่หน่วยงานต่างๆได้รับอนุญาตให้ห่วงหวั่นี่ยวข้อมูลไว้ได้ ตัวอย่างเช่น หากข้อมูลนั้นเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่อไปนี้

- การตรวจจับ การสืบหา หรือการสอบสวนคดีอาชญากรรม
- ความปลอดภัยของชาติบ้านเมือง หรือเกี่ยวกับกองกำลังทหาร
- การประเมินผล หรือการเก็บภาษี
- การนัดหมายทางคดีความ หรือที่เกี่ยวข้องกับทางกระทรวงต่างๆ

ซึ่งหน่วยงานนั้นไม่จำเป็นที่จะต้องให้เหตุผลว่าถึงการห่วงหวั่นี่ยวข้อมูลนั้นไว้

(2.2) ค่าใช้จ่าย

บางหน่วยงานอาจมีการเรียกเก็บค่าใช้จ่ายในการจัดเตรียมข้อมูลเหล่านั้นด้วย ซึ่งโดยปกติจะไม่เกิน 10 ปอนด์ แต่ก็อาจจะสูงกว่านี้ถ้าข้อมูลนั้นถูกบรรจุอยู่ในอุปกรณ์อย่างใดอย่างหนึ่งคือ

- ประเภทของบันทึกประวัติที่มีขนาดยาวมาก เช่น บันทึกประวัติสุขภาพหรือประวัติการศึกษา

- บันทึกเอกสารจำนวนมากที่หน่วยงานของรัฐนั้นได้จัดเก็บไว้โดยไม่มีระบบ

(3) เรื่องร้องเรียน

หากเจ้าของข้อมูลคิดว่าข้อมูลนั้นถูกประมวลผลไปอย่างไม่ถูกต้องหรือหน่วยงานที่เก็บข้อมูลนั้นไม่ได้เก็บข้อมูลเป็นความลับเจ้าของข้อมูลควรติดต่อและแจ้งเรื่องไปยังหน่วยงาน

หากเจ้าของข้อมูลไม่ได้รับความพึงพอใจจากการตอบกลับของหน่วยงานหรือต้องการคำแนะนำใดๆ สามารถติดต่อสำนักงานคณะกรรมการการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (ICO) ได้

3.1.12 วิธีการร้องขอเพื่อเข้าถึงข้อมูลที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานรัฐ¹¹

ผู้ร้องขอสามารถติดต่อกับหน่วยงานที่ครอบครองข้อมูลข่าวสารนั้นได้โดยตรง โดยการส่งจดหมายยื่นคำร้องไปหรือทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อขอข้อมูลที่ต้องการโดยส่วนใหญ่แล้วการร้องขอเช่นนี้จะไม่คิดค่าใช้จ่ายใดๆ แต่อาจจะต้องจ่ายบ้างในส่วนของค่าถ่ายเอกสารหรือค่าจัดส่งเอกสารทางไปรษณีย์ ซึ่งทางเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานนั้นจะแจ้งให้ทราบหากมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้น

ผู้ร้องขอจะได้รับข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอไปภายใน 20 วันทำการ หากหน่วยงานนั้นต้องการเวลาที่มากกว่านั้น ทางหน่วยงานนั้นจะติดต่อผู้ร้องขอว่าจะได้รับข้อมูลที่ร้องขอนั้นเมื่อใดดูรายชื่อหน่วยงานของรัฐ ตัวแทน หรือองค์กรที่ทำเพื่อประโยชน์ของสาธารณชนทั่วไปที่ผู้ร้องขอต้องการติดต่อขอข้อมูลข่าวสารได้ และสามารถตรวจสอบดูได้ว่าหน่วยงานรัฐที่ผู้ร้องขอได้ขอเข้าถึงข้อมูลข่าวสารไปนั้นได้เคยเปิดเผยข้อมูลเหล่านั้นให้กับผู้อื่นที่เคยร้องขอมาแล้วหรือไม่ผ่านทางเว็บไซต์ของหน่วยงานนั้น

(1) พระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าถึงข้อมูลที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานรัฐ¹²

พระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าถึงข้อมูลที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานรัฐให้สิทธิแก่ผู้ร้องขอในการขอเข้าถึงข้อมูลทั่วไปที่ได้มีการบันทึกไว้จากหน่วยงานที่เป็นของรัฐซึ่งทำหน้าที่เพื่อประโยชน์ของสาธารณชนทั่วไป

¹¹ "Guide How to make a freedom of information (FOI) request", [https://www.gov.uk/make-a-freedom-of-information-request/the-freedom-of-information-act], 16 June 2012.

¹² Part 1: The Freedom of Information Act The Freedom of Information Act gives you the right to ask any public sector organisation for all the recorded information they have on any subject...If an organisation doesn't provide you with the information you request, you should first contact them and ask them to review their decision.

ไม่ว่าใครก็สามารถขอเข้าถึงข้อมูลข่าวสารต่างๆได้ โดยไม่มีข้อกีดเว้น
ไม่ว่าจะเป็นอายุ สัญชาติ หรือสถานที่อยู่อาศัยก็ตาม

หากผู้ร้องขอทำการร้องขอเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับตนเอง คำร้องนั้น
ก็จะต้องได้รับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลด้วย

(2) องค์กรหรือหน่วยงานรัฐที่คุณสามารถยื่นคำร้องขอเข้าถึงข้อมูล

ผู้ร้องขอสามารถขอเข้าถึงข้อมูลที่อยู่ในความครอบครองขององค์กรหรือ
หน่วยงานรัฐที่ทำงานเพื่อประโยชน์แก่สาธารณชนทั่วไป เช่น

- หน่วยงานของรัฐทั้งหมด
- หน่วยงานของรัฐส่วนท้องถิ่น
- โรงเรียน วิทยาลัย และมหาวิทยาลัย
- บริษัทหลักทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ โรงพยาบาล และศูนย์การแพทย์
- พิพิธภัณฑ์ที่ก่อตั้งเพื่อประโยชน์ของสาธารณะ
- ตำรวจ
- องค์กรหรือบริษัทมหาชน คณะกรรมการหรือบริษัทที่ปรึกษา

(3) การร้องขอเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

ผู้ร้องขอมีสิทธิอย่างเต็มที่ในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ภายใต้
ข้อบังคับเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารทางด้านสิ่งแวดล้อม ตัวอย่างเช่น สามารถขอเข้าถึงข้อมูล
ที่เกี่ยวกับคุณภาพของอากาศหรือน้ำ เสียงและสิ่งปนเปื้อน รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายต่างๆ
การตัดสินใจหรือกิจกรรมใดๆก็ตามที่มีผลกระทบต่อสิ่งเหล่านั้น

ผู้ร้องขอสามารถขอข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการร้องขอเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร
ที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมได้จากเว็บไซต์ของกรมสิ่งแวดล้อม อาหาร และหน่วยงานชนบทของประเทศ
อังกฤษ (Defra) ได้

(4) ผู้ร้องขอจะสามารถได้รับข้อมูลข่าวสารนั้นได้อย่างไร

ผู้ร้องขอสามารถขอเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ในรูปแบบที่ต่างกัน เช่น

- สำเนาเอกสารหรือสำเนาอิเล็กทรอนิกส์ที่ถ่ายหรือทำจากต้นฉบับ
- รูปแบบของเสียง
- พิมพ์ออกมาขนาดใหญ่

ผู้ร้องขอสามารถขอเข้าถึงข้อมูลทั้งหมดหรือขอเป็นข้อสรุปก็ได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับวิธี
ที่ทำการร้องขอไปนั้น

หากผู้ร้องขอวางแผนที่จะผลิตเพื่อแจกจ่ายข้อมูลที่ได้รับนั้นด้วย ผู้ร้องขอจะต้องมั่นใจก่อนว่าข้อมูลเหล่านั้นถูกสงวนลิขสิทธิ์หรือไม่

(5) กรณีที่คำร้องขอเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของผู้ร้องขอได้รับการปฏิเสธ

ข้อมูลที่กระทบต่อความรู้สึกบางข้อมูลนั้นไม่สามารถนำสู่สายตาประชาชนได้ในกรณีนี้ หน่วยงานนั้นจะต้องแจ้งแก่ผู้ร้องขอถึงเหตุผลที่ได้เห็นยั้งข้อมูลบางอย่างหรือทั้งหมดนั้นไว้ด้วย

ไม่ว่าหน่วยงานใดก็สามารถปฏิเสธคำร้องขอของผู้ร้องขอได้ หากหน่วยงานนั้นคิดแล้วว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้กับผู้ร้องขอนั้นจะเกิดต้นทุนกับหน่วยงานนั้นมากกว่า 450 ปอนด์ (หรือ 600 ปอนด์สำหรับหน่วยงานของรัฐส่วนกลาง)

หน่วยงานนั้นอาจจะขอให้ผู้ร้องขอเจาะจงข้อมูลที่คุณต้องการทราบนั้นให้ชัดเจนขึ้นก็เป็นได้

หากหน่วยงานใดไม่ยอมเปิดเผยข้อมูลที่ผู้ร้องขอติดต่อไปนั้น ผู้ร้องขอควรจะต้องติดต่อหน่วยงานนั้นก่อนและขอให้หน่วยงานนั้นพิจารณาคำร้องด้วย

หากผู้ร้องขอยังไม่ได้รับความพึงพอใจ ก็สามารถร้องเรียนไปได้ยังสำนักงานคณะกรรมการการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (ICO) ได้

3.1.13 การตอบกลับคำร้องขอความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล¹³

ภายใต้พระราชบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ไม่ว่าใครก็สามารถขอเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่หน่วยงานนั้นได้ครอบครองข้อมูลส่วนบุคคลของผู้นั้นได้ และผู้ร้องขอจะต้องตอบกลับคำร้องนั้นภายในระยะเวลา 40 วัน¹⁴

สามารถเรียกเก็บค่าธรรมเนียมได้ไม่เกิน 10 ปอนด์ ในการเปิดเผยข้อมูลนั้น หรือไม่เกิน 50 ปอนด์ สำหรับเอกสารบันทึกประวัติสุขภาพหรือการศึกษา

ซึ่งมีสิทธิที่จะรู้เหตุผลในสิ่งต่อไปนี้

- ข้อมูลที่เกี่ยวกับเขามีอะไรบ้างที่ถูกประมวลผลใช้
- ทำไมจึงต้องประมวลผลใช้ข้อมูลนั้น
- ข้อมูลเหล่านั้นมาจากไหน
- ใครบ้างที่สามารถรับรู้ข้อมูลนั้นได้

¹³"Guide Respond to a data Protection Request",
[<https://www.gov.uk/respond-data-protection-request>], 16 June 2012.

¹⁴Ibid

ถ้าเป็นไปได้ ให้ส่งข้อมูลเหล่านั้นให้ผู้ร้องในรูปแบบของสำเนาเอกสาร เช่น จดหมายหรือพิมพ์สำเนาออกมา หรือตามแต่ทั้งสองฝ่ายจะตกลงกันต้องรับรองได้ว่าผู้ร้องจะสามารถเข้าใจข้อมูลนั้นได้ เช่น ให้อธิบายด้วยว่าตัวย่อหรือรหัสต่างๆนั้นหมายถึงอะไร ถ้าหากละเลยคำร้องขอเหล่านั้นหรือไม่ยอมเปิดเผยข้อมูลเหล่านั้น อาจจะถูกเรียกปรับอย่างหนัก จากสำนักงานคณะกรรมการการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (ICO)

ข้อยกเว้น ซึ่งในบางหน่วยงานต่อไปนี้อาจไม่จำเป็นต้องตอบคำร้องขอความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

- บางหน่วยงานที่มีได้ทำงานเพื่อผลประโยชน์หรือแสวงหากำไร
  - หน่วยงานที่มีได้เก็บข้อมูลส่วนบุคคลไว้ในระบบคอมพิวเตอร์
- อีกทั้งไม่จำเป็นที่จะต้องตอบคำร้อง ในกรณีที่ผู้ใช้ข้อมูลส่วนบุคคลนั้น

เพื่อจุดประสงค์ต่อไปนี้

- งานบริหารพนักงานของฝ่ายบุคคล (รวมทั้งฝ่ายบัญชีเงินเดือน)
- ฝ่ายการโฆษณา ฝ่ายการตลาด และฝ่ายประชาสัมพันธ์ (ซึ่งเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่ธุรกิจของคุณดำเนินอยู่)

- บัญชีเงินฝากและบันทึกที่เกี่ยวข้อง

ค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมได้ในเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (ICO) ได้

3.1.14 การถูกเฝ้าติดตามในขณะที่ทำงาน (สิทธิของลูกจ้าง)¹⁵

(1) ส่วนที่ 1 ทั่วไป¹⁶

นายจ้างอาจจะทำการเฝ้าติดตามลูกจ้างได้ในหลายวิธี เช่น

- ผ่านกล้องวงจรปิด
- การทดสอบปริมาณสารเสพติดในร่างกาย
- การตรวจค้นกระเป๋า
- การตรวจเช็คกล่องข้อความอิเล็กทรอนิกส์ของลูกจ้าง หรือสื่อ

อิเล็กทรอนิกส์ที่ลูกจ้างเข้าไปเยี่ยมชม

---

¹⁵“Guide Being monitored at work: workers' rights”,
[<https://www.gov.uk/monitoring-work-workers-rights>], 16 June 2012.

¹⁶ibid

พระราชบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลนั้นก็ครอบคลุมถึงการตรวจติดตามที่เกี่ยวกับการประมวลผลข้อมูล รูปภาพ และการทดสอบสารเสพติดในร่างกายด้วย

หากลูกจ้างไม่ได้รับความพึงพอใจเนื่องจากการถูกตรวจติดตามนั้น ลูกจ้างสามารถตรวจสอบคู่มือพนักงานของลูกจ้างหรือสัญญาจ้างงานได้ เพื่อดูว่านายจ้างได้รับอนุญาตให้ทำการนี้ได้หรือไม่

หากนายจ้างไม่ได้รับอนุญาตให้ทำการนี้ได้ ลูกจ้างสามารถลาออกและเรียกร้องค่าเสียหายอันเนื่องจากการเลิกจ้างงาน (เชิงสร้างสรรค์) ที่ไม่เป็นธรรมนี้ได้ แต่วิธีนี้ขอให้เป็นมาตรการสุดท้าย กล่าวคือลูกจ้างควรจะหาทางแก้ปัญหาก่อน โดยการอ่านคำแนะนำเพื่อช่วยแก้ปัญหาคารขัดแย้งในสถานที่ทำงานได้ที่นี่

สำหรับการตรวจค้นนายจ้างควรที่จะกำหนดนโยบายการตรวจค้นให้เป็นลายลักษณ์อักษร การตรวจค้นนั้นควรจะเป็นไปในลักษณะดังต่อไปนี้

- เคารพในความเป็นส่วนตัว
- ปฏิบัติด้วยสมาชิกที่เป็นเพศเดียวกัน
- ปฏิบัติโดยมีพยานร่วมรับรู้ด้วย

หากการตรวจค้นหรือการทดสอบปริมาณสารเสพติดในร่างกาย มีการปฏิบัติอย่างไม่เหมาะสม ลูกจ้างสามารถร้องเรียนได้ว่าได้รับการเลือกปฏิบัติ ถูกกระทำซ้ำเรา หรือถูกกักขังโดยมิชอบด้วยกฎหมาย

(2) การทดสอบปริมาณสารเสพติดในร่างกาย

นายจ้างจะต้องได้รับการยินยอมเสียก่อนถ้านายจ้างต้องการจะทำการทดสอบสารเสพติด โดยปกติสิ่งนี้จะปฏิบัติในขณะที่มีการตรวจสุขภาพตามที่ได้ตกลงไว้ในสัญญา และตามนโยบายความปลอดภัย ซึ่งจะต้องระบุไว้ในสัญญาจ้างงานหรือคู่มือพนักงานด้วย

นายจ้างควรที่จะปฏิบัติดังนี้ คือ

- ทำการทดสอบแบบมีขอบเขตจำกัดต่อลูกจ้าง เท่าที่จำเป็น
- ให้แน่ใจว่าการทดสอบเป็นการสุ่มตรวจเท่านั้น
- ไม่เลือกเฉพาะเจาะจงลูกจ้างเพื่อทำการทดสอบ

หากไม่มีการบังคับตามลักษณะของงานที่ระบุไว้

ลูกจ้างจะต้องไม่ถูกบังคับให้ทำการทดสอบปริมาณสารเสพติดในร่างกาย แต่ถ้าหากลูกจ้างปฏิเสธในขณะที่นายจ้างมีเหตุผลที่ดีในการปฏิบัติการทดสอบแล้ว ลูกจ้างอาจได้รับการพิจารณาความผิดทางวินัยได้

(3) การตรวจเช็คกล่องข้อความอิเล็กทรอนิกส์ กล้องวงจรปิด และวิธีเฝ้าติดตามอื่นๆ

นายจ้างจะต้องอธิบายลักษณะการเฝ้าติดตามอย่างละเอียดในคู่มือพนักงานหรือสัญญาจ้างงาน นายจ้างควรจะแจ้งแก่ลูกจ้างด้วย

- หากพวกเขากำลังถูกเฝ้าติดตามอยู่
- จำนวนที่พอควรสำหรับกล่องข้อความอิเล็กทรอนิกส์ และโทรศัพท์ส่วนตัว

- หากไม่อนุญาตให้ใช้กล่องข้อความอิเล็กทรอนิกส์ และโทรศัพท์ส่วนตัว

ตัวอย่างการตรวจเฝ้าติดตามนั้นอาจรวมถึงสิ่งต่อไปนี้ด้วย

- การตรวจดูเว็บไซต์ต่างๆที่ลูกจ้างเข้าไปเยี่ยมชม
- การมองด้วยกล้องวงจรปิดในตึกอาคาร
- การตรวจเช็คกระดาษของลูกจ้างเมื่อออกจากสถานที่ทำงาน

นายจ้างไม่ได้รับอนุญาตให้ตรวจติดตามลูกจ้างในทุกแห่ง (เช่นห้องน้ำ เป็นต้น) หากนายจ้างไม่เคารพในสวนนี้ นายจ้างก็ได้ละเมิดพระราชบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลแล้ว

สรุปพระราชบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ค.ศ. 1998 (Data Protection Act 1998) นี้ เป็นพระราชบัญญัติของประเทศสหราชอาณาจักร ซึ่งระบุกฎหมายของรัฐบาลอังกฤษเกี่ยวกับการประมวลผลข้อมูลของบุคคลที่ยังมีชีวิตอยู่ และระบุตัวตนได้ เป็นกฎหมายหลักว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในประเทศสหราชอาณาจักร โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิทธิส่วนบุคคลเกี่ยวกับการประมวลผลข้อมูลส่วนตัว ซึ่งในทางปฏิบัติได้เปิดทางให้แต่ละคนสามารถควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับตนเองได้ โดยมีหลักการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลว่า การประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลนั้นต้องประมวลผลอย่างเป็นธรรม และถูกต้องตามกฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งห้ามดำเนินการประมวลผล ในกรณีดังนี้ หากการประมวลผลข้อมูลนั้นไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลสามารถถูกครอบครองได้ตามวัตถุประสงค์ที่เจาะจงไว้ และจะต้องถูกต้องตามกฎหมาย และห้ามมิให้มีการประมวลผลต่อไป หากไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้แล้วนั้นและการประมวลผล

จะกระทำได้เท่าที่มีความจำเป็น ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้นจะต้องถูกต้องแม่นยำ และเป็นปัจจุบันข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ได้รับการประมวลผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้แล้ว ไม่ควรถูกเก็บไว้นานเกินความจำเป็นตามวัตถุประสงค์นั้นการประมวลผลต้องคำนึงถึงเรื่องเกี่ยวกับสิทธิส่วนบุคคล อีกทั้งมาตรการขององค์กรเฉพาะทางที่เหมาะสมจะต้องถูกนำมาใช้เพื่อป้องกันการประมวลผลข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ไม่ได้รับอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย และเพื่อป้องกันการสูญหายหรือถูกทำลายของข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล โดยไม่คาดคิดหรือข้อมูลอาจได้รับความเสียหายรวมถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลจะต้องไม่ถูกส่งถ่ายไปยังประเทศอื่นหรืออาณาเขตอื่นภายนอกพื้นที่ทางเศรษฐกิจของยุโรป การที่ข้อมูลนั้นจะอยู่ในขั้นที่ถูกประมวลผลอย่างเป็นธรรมได้ ก็จะต้องมีการปฏิบัติตามเงื่อนไข เช่นเจ้าของข้อมูลได้ยินยอมให้ทำการประมวลผลได้การประมวลผลนั้นมีความจำเป็นสำหรับการระบุในสัญญา หรือมีความจำเป็นภายใต้คำสั่งของกฎหมาย หรือ มีความจำเป็นเพื่อปกป้องสิทธิและผลประโยชน์ที่เกี่ยวกับชีวิตของเจ้าของข้อมูล รวมถึงการประมวลผลนั้นมีความจำเป็นต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่บ้านเมือง และจำเป็นต่อการปฏิบัติหน้าที่เพื่อผลประโยชน์ของผู้ควบคุมดูแลข้อมูล ซึ่งการแสดงความยินยอมนั้น ต้องแสดงความยินยอมต่อการเรียกเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของตน และยินยอมต่อวัตถุประสงค์สำหรับการใช้ข้อมูลเหล่านั้นด้วยความเต็มใจ โดยการระบุนุค้ายินยอม นั้นเป็นลายลักษณ์อักษร หากเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ จะต้องได้รับการประมวลผลตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด และการมีการแสดงความยินยอมอย่างชัดเจนอย่างไรก็ตาม การประมวลผลข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลทุกประเภท ได้ระบุถึงข้อยกเว้นบางประการที่กำหนดไว้ เช่นความมั่นคงของชาติ อาชญากรรมและการเรียกเก็บภาษี และวัตถุประสงค์เพื่อใช้ภายในครัวเรือน

การละเมิดสำหรับผู้ครอบครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมายทั้งทางแพ่งและอาญาหากมิได้รับคำยินยอมที่เหมาะสมจากเจ้าของข้อมูล ได้แก่ มาตรการย่อยที่ 21(1) มาตรการย่อยที่ 21(2) มาตราที่ 55 และมาตราที่ 56

ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ถูกครอบครองเป็นเวลาน้อยกว่า 40 วัน อาจได้รับการปฏิเสธอย่างถูกต้องตามกฎหมาย โดยเป็นผลของข้อจำกัดทางเวลาที่ผู้ควบคุมดูแลข้อมูลจะต้องปฏิบัติตาม ซึ่งสำหรับข้อมูลที่ไม่สามารถเปิดเผยได้นั้น จะต้องมีการคุ้มครองทางกฎหมายที่เข้มงวดมากขึ้นด้วย เช่นภูมิหลังเกี่ยวกับชาติพันธุ์พฤติกรรมทางเพศหรือประวัติอาชญากรรม

เจ้าของข้อมูลสามารถตรวจสอบได้ว่าหน่วยงานรัฐและองค์กรต่างๆ นั้นเก็บข้อมูลอะไรเกี่ยวกับเจ้าของข้อมูลบ้าง โดยการทำหนังสือสอบถามไปยังหน่วยงานนั้น บางหน่วยงานอาจมีการเรียกเก็บค่าใช้จ่ายในการจัดเตรียมข้อมูลเหล่านั้นซึ่งโดยปกติจะไม่เกิน

10 ปอนด์ แต่หน่วยงานนั้นมีสิทธิที่จะหวังเห็นข้อมูลไว้ หากข้อมูลนั้นเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตรวจจับ การสืบหา หรือการสอบสวนคดีอาชญากรรมความปลอดภัยของชาติบ้านเมือง หรือเกี่ยวกับกองกำลังทหารการประเมินผล หรือการเก็บภาษีการนัดหมายทางคดีความ หรือที่เกี่ยวกับทางกระทรวงต่างๆ ซึ่งหน่วยงานนั้นไม่จำเป็นที่จะต้องให้เหตุผลว่าถึงการเห็นขอร้องข้อมูลนั้นไว้ ซึ่งหากเจ้าของข้อมูลคิดว่าข้อมูลนั้นถูกประมวลผลไปอย่างไม่ถูกต้อง หรือหน่วยงานที่เก็บข้อมูลนั้นไม่ได้เก็บข้อมูลเป็นความลับเจ้าของข้อมูลควรจะต้องติดต่อและแจ้งเรื่องไปยังสำนักงานคณะกรรมการการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (ICO) ได้

ผู้ร้องขอสามารถติดต่อกับหน่วยงานที่ครอบครองข้อมูลข่าวสารนั้นได้ โดยการส่งจดหมายยื่นคำร้องไปหรือทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อขอข้อมูล ซึ่งจะได้รับข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอไปภายใน 20 วันทำการ

การเข้าถึงข้อมูลที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานรัฐให้สิทธิแก่ผู้ร้องขอในการขอเข้าถึงข้อมูลทั่วไปที่ได้มีการบันทึกไว้จากหน่วยงานที่เป็นของรัฐซึ่งทำหน้าที่เพื่อประโยชน์ของสาธารณชนทั่วไป หากผู้ร้องขอทำการร้องขอเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับตนเอง คำร้องนั้นก็จะต้องได้รับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลด้วย

ทั้งนี้ ผู้ร้องขอสามารถขอเข้าถึงข้อมูลที่อยู่ในความครอบครองขององค์กร หรือหน่วยงานรัฐที่ทำงานเพื่อประโยชน์แก่สาธารณชนทั่วไป เช่นหน่วยงานของรัฐทั้งหมดหน่วยงานของรัฐส่วนท้องถิ่นโรงเรียน วิทยาลัย และมหาวิทยาลัยบริษัทหลักทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพโรงพยาบาล และศูนย์การแพทย์พิพิธภัณฑสถานที่ตั้งเพื่อประโยชน์ของสาธารณะกรมตำรวจองค์กรหรือบริษัทมหาชน คณะกรรมการหรือบริษัทที่ปรึกษา และการร้องขอเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมหากคำร้องขอเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของผู้ร้องขอได้รับการปฏิเสธ เช่นเป็นข้อมูลในส่วนที่เป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ บางข้อมูลนั้นไม่สามารถนำสู่สายตาประชาชนในกรณีนี้ หน่วยงานนั้นจะต้องแจ้งแก่ผู้ร้องขอถึงเหตุผลที่ได้เห็นขอร้องข้อมูลบางอย่าง หรือทั้งหมดนั้นไว้ ซึ่งไม่ว่าหน่วยงานใดก็สามารถปฏิเสธคำร้องขอของผู้ร้องขอได้

ในส่วนตัวติของลูกจ้าง นายจ้างนั้น อาจจะทำการเฝ้าติดตามลูกจ้างได้ในหลายวิธี เช่น สังเกตผ่านกล้องวงจรปิดการทดสอบปริมาณสารเสพติดในร่างกายหากการตรวจค้นหรือการทดสอบปริมาณสารเสพติดในร่างกายมีการปฏิบัติอย่างไม่เหมาะสม ลูกจ้างสามารถร้องเรียนได้ว่าได้รับการเลือกปฏิบัติ ถูกกระทำซ้ำๆ หรือถูกกักขังโดยมิชอบด้วยกฎหมายได้ ซึ่งนายจ้างจะต้องได้รับการยินยอมจากลูกจ้างเสียก่อนโดยปกติสิ่งนี้จะปฏิบัติในขณะที่มีการตรวจสุขภาพตามที่ได้ตกลงไว้ในสัญญาและตามนโยบายความปลอดภัย ซึ่งจะต้อง

ระบุไว้ในสัญญาจ้างงาน หรือคู่มือพนักงานด้วยการตรวจค้นกระเป๋าโดยการตรวจค้นนั้น ควรจะวางหลักเกณฑ์โดยเคารพในความเป็นส่วนตัวปฏิบัติด้วยสมาชิกที่เป็นเพศเดียวกัน และการปฏิบัตินั้นต้องมีพยานร่วมรับรู้ด้วย การตรวจเช็คกล่องข้อความอิเล็กทรอนิกส์ของลูกจ้าง หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ลูกจ้างเข้าไปเยี่ยมชม ในการตรวจค้นนายจ้างควรจะกำหนดนโยบาย การตรวจค้นให้เป็นลายลักษณ์อักษร

3.2 กฎหมายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสหภาพยุโรป¹⁷

ประเทศของสหภาพยุโรป มีการบังคับใช้กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งเป็นไปตามอนุสัญญาซึ่งประเทศสมาชิกของสหภาพยุโรปได้ลงนามไว้ โดยมีหลักกฎหมาย และกระบวนการบังคับใช้กฎหมาย ดังต่อไปนี้

3.2.1 กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล¹⁸

(ชื่ออย่างเป็นทางการคือ Directive 95/46/EC ว่าด้วยการคุ้มครองปัจเจกบุคคล เกี่ยวกับการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลและว่าด้วยการส่งถ่ายข้อมูลนั้นระหว่างประเทศ) เป็นกฎหมายของสหภาพยุโรปซึ่งกำหนดกฎเกณฑ์เพื่อใช้ในการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล ภายในประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป เป็นส่วนประกอบที่สำคัญประการหนึ่งของกฎหมาย ว่าด้วยความเป็นส่วนตัวและสิทธิมนุษยชนแห่งสหภาพยุโรป เมื่อวันที่ 25 มกราคม ค.ศ. 2012 คณะกรรมาธิการยุโรปก็ได้เปิดเผยร่างกฎข้อบังคับว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไป ของประเทศในแถบยุโรปออกมา ซึ่งจะนำมาบังคับใช้แทนกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลต่อไป

---

¹⁷"Data Protection Directive",

[http://en.wikipedia.org/wiki/Data_Protection_Directive], 16 June 2012.

¹⁸The Data Protection Directive (officially Directive 95/46/EC on the protection of individuals with regard to the processing of personal data and on the free movement of such data) is a European Union directive which regulates the processing of personal data within the European Union...governmental organizations, including the EU itself, national security, taxation, and policing, and would not have protected citizens against the abuses suffered at the hands of fascist or communist governments.

สิทธิความเป็นส่วนตัวของบุคคลนั้นเป็นตัวบทกฎหมายที่มีการพัฒนาอย่างสูงในทวีปยุโรป หน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงานของสหภาพยุโรป (หรือ EU) ต่างก็ได้ลงนามในสัญญาข้อตกลงของยุโรป ว่าด้วยเรื่องสิทธิมนุษยชน (The European Convention on Human Rights - ECHR) มาตราที่ 8 ของสัญญาดังกล่าวได้มอบสิทธิในการ "เคารพต่อชีวิตครอบครัวส่วนบุคคล ในเคหะสถานหรือในการติดต่อสื่อสารของปัจเจกบุคคล" ถือเป็นขอบเขตจำกัดที่แน่นอน ศาลยุติธรรมสิทธิมนุษยชนของยุโรปได้ให้ข้อกำหนดมาตรานี้เป็นที่แปลความหมายตีความอย่างกว้างขวางในศาสตร์กฎหมายของยุโรป

ในปี ค.ศ. 1980 ในความพยายามที่จะใช้ระบบการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลครอบคลุมทุกประเทศในแถบยุโรป องค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (The Organization for Economic Cooperation and Development - OECD) ได้ออก "คำแนะนำของคณะกรรมการที่ปรึกษาเกี่ยวกับแนวทางในการปกครองสิทธิคุ้มครองความเป็นส่วนตัวและหลักการส่งถ่ายข้อมูลระหว่างประเทศ" (Recommendations of the Council Concerning Guidelines Governing the Protection of Privacy and Trans-Border Flows of Personal Data) ซึ่งในคำแนะนำสำหรับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของ OECD มีหลักการสำคัญอยู่ 7 ประการ อันได้แก่

1. แจ้งให้ทราบ คือ เจ้าของข้อมูลข่าวสารจะต้องได้รับแจ้งเมื่อข้อมูลของเขาได้ถูกจัดเก็บรวบรวมไว้
2. กำหนดวัตถุประสงค์ คือ ข้อมูลข่าวสารนั้นจะต้องถูกประมวลผลตามวัตถุประสงค์ที่ได้ระบุไว้และจะต้องไม่ถูกประมวลผลในวัตถุประสงค์อื่น
3. ได้รับความยินยอม คือ ข้อมูลข่าวสารนั้นจะต้องไม่ถูกนำไปเปิดเผยโดยไม่ได้ ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อน
4. ความปลอดภัยของข้อมูล คือ ข้อมูลข่าวสารที่ถูกจัดเก็บนั้นจะต้องได้รับการคุ้มครองจากการประมวลผลไปในทางที่ผิดที่อาจเกิดขึ้นได้
5. การเปิดเผย คือ เจ้าของข้อมูลจะต้องได้รับแจ้งอย่างเปิดเผยว่าใครเป็นผู้ที่ทำหน้าที่ควบคุมข้อมูลข่าวสารของตนเอง
6. การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร คือ เจ้าของข้อมูลควรจะได้รับอนุญาตให้สามารถเข้าถึงข้อมูลของตนเอง และสามารถแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องได้
7. ความรับผิดชอบ คือ เจ้าของข้อมูลควรมีวิธีที่ทำให้ผู้จัดเก็บข้อมูลข่าวสารนั้นมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติตามหลักการต่างๆที่กล่าวมาข้างต้นนั้นได้

แต่กระนั้นก็ตาม หนังสือชี้แนะแนวทางของ OECD นั้นก็ยังไม่ได้ถูกรวบรวมไว้เป็นเล่ม และกฎหมายคุ้มครองความเป็นส่วนตัวของข้อมูลข่าวสารนั้นก็ยังคงเปลี่ยนแปลงไปและแตกต่างกันอย่างกว้างขวางทั่วทั่วยุโรป ในขณะที่ประเทศสหรัฐอเมริกาซึ่งถึงแม้จะรับรองคำแนะนำแนวทางของ OECD อย่างเป็นทางการแล้วก็ตาม แต่ก็ไม่มีกรปฏิบัติตามคำแนะนำเหล่านั้นภายในประเทศเลย แต่กระนั้นก็ตามแนวทางทั้ง 7 ประการนี้ก็ถูกรวมเข้าด้วยกันเป็นกฎหมายของสหภาพยุโรป (EU Directive) ด้วย

ในปี ค.ศ. 1981 คณะมนตรีแห่งยุโรป (Council of Europe) ก็ได้มีการเจรจาต่อรองกันในอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของปัจเจกบุคคลซึ่งเกี่ยวกับการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลอัตโนมัติ (The Convention for the Protection of Individuals with regard to Automatic Processing of Personal Data) อนุสัญญานี้บังคับให้มีการลงนามในสัญญาให้ตรากฎหมายเกี่ยวกับการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลอัตโนมัติ ซึ่งหลายฝ่ายก็ได้กระทำตามนั้นอย่างเหมาะสม

คณะกรรมการการยุโรปต่างได้ตระหนักดีแล้วว่าการเปลี่ยนแปลงกฎหมายคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลท่ามกลางเหล่าประเทศสมาชิกในสหภาพยุโรปนั้นเป็นการกีดขวางการไหลเวียนอย่างอิสระของข้อมูลข่าวสารภายในสหภาพยุโรป และดังนั้นจึงได้มีการเสนอให้จัดทำกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (Data Protection Directive) ขึ้นมานั่นเอง

3.2.2 สาระสำคัญของกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (Data protection Directive)

ตัวบทกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (Data Protection Directive) นี้ วางระเบียบในการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่คำนึงถึงว่าการประมวลผลดังกล่าวนั้นจะถูกประมวลโดยอัตโนมัติหรือไม่ก็ตาม

ข้อมูลส่วนบุคคล (Personal Information) ถูกนิยามว่าเป็น "ข้อมูลใดๆ ก็ตามที่เกี่ยวข้องกับบุคคลธรรมดา (ที่เรียกว่า "เจ้าของข้อมูล") ซึ่งระบุตัวหรืออาจจะระบุตัวบุคคลนั้นได้ บุคคลที่อาจถูกระบุตัวได้ก็คือบุคคลที่สามารถระบุตัวได้นั่นเอง ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งโดยการอ้างอิงจากหมายเลขเฉพาะของบุคคล (Identification Number) หรือจากปัจจัยอื่น ๆ ที่มีลักษณะเฉพาะในทางร่างกาย จิตใจ ฐานะทางเศรษฐกิจ เอกลักษณ์ทางสังคมและวัฒนธรรม เป็นต้น"

คำนิยามนี้มีความหมายที่กว้างมาก ข้อมูลก็คือ "ข้อมูลส่วนบุคคล" ครอบคลุมที่คนหนึ่งสามารถเชื่อมจากข้อมูลนั้นสาวไปถึงตัวอีกบุคคลหนึ่งได้ ถึงแม้ว่าบุคคลที่ครอบครองข้อมูลนั้นอยู่ จะไม่สามารถทำการเชื่อมโยงนี้ได้ บางตัวอย่างของ "ข้อมูลส่วนบุคคล" เช่น ที่อยู่ หมายเลขบัตรเครดิต รายการทางบัญชีธนาคาร ประวัติอาชญากรรม เป็นต้น

คำว่า การประมวลผล (Processing) หมายถึง "การปฏิบัติอย่างใดก็ตามที่กระทำกับข้อมูลส่วนบุคคล ไม่ว่าจะโดยรูปแบบอัตโนมัติหรือไม่ก็ตาม เช่น การรวบรวม การบันทึก การจัดระเบียบ การจัดเก็บ การนำมาปรับใช้หรือเปลี่ยนแปลงแก้ไข การกู้คืน การปรึกษาหารือ การใช้ การเปิดเผยโดยการถ่ายโอน การเผยแพร่กระจายหรือการจัดทำให้มีขึ้น การจัดวางดัดแปลงหรือการรวมกัน การกีดกันยับยั้ง การลบหรือทำลาย"

ความรับผิดชอบในการประมวลผลข้อมูลนั้นตกอยู่กับ "ผู้ควบคุมดูแลข้อมูล" ซึ่งหมายถึงบุคคลธรรมดาหรือมิใช่บุคคลธรรมดา (หุ่นยนต์หรือเครื่องจักรกล) เจ้าหน้าที่หน่วยงานสาธารณะ ตัวแทนหรือนิติบุคคลหรือบริษัทมหาชน ซึ่งเป็นผู้กำหนดวัตถุประสงค์และวิธีการในการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล..."

กฎหมายของการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารนั้นมิได้บังคับใช้เฉพาะเวลาที่ผู้ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้นถูกจัดตั้งอยู่ภายในสหภาพยุโรปเท่านั้น แต่รวมถึงเมื่อใดก็ตามที่ผู้ควบคุมดูแลข้อมูลใช้อุปกรณ์ที่ติดตั้งอยู่ภายในสหภาพยุโรปเพื่อการปฏิบัติในการประมวลผลข้อมูลนั้นด้วย (มาตราที่ 4) ผู้ควบคุมดูแลข้อมูลจากภายนอกสหภาพยุโรป แต่ทำการประมวลผลข้อมูลที่อยู่ในสหภาพยุโรป ก็จะต้องปฏิบัติตามกฎข้อบังคับว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลด้วยเช่นกัน ตามหลักขั้นพื้นฐานแล้ว ไม่ว่าจะการทำธุรกรรมผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตใดๆก็ตามซึ่งกระทำกับประชากรของของสหภาพยุโรปก็จะต้องมีการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลบางอย่างและจะต้องใช้อุปกรณ์ที่อยู่ในสหภาพยุโรปในการประมวลผลข้อมูลนั้นอยู่แล้ว (เช่น การใช้คอมพิวเตอร์ของลูกค้า เป็นต้น) ฉะนั้น ผู้ปฏิบัติการเว็บไซต์จะต้องปฏิบัติตามกฎคุ้มครองข้อมูลข่าวสารของสหภาพยุโรปด้วยเช่นกัน กฎหมายดังกล่าวนี้ถูกเขียนขึ้นก่อนที่จะมีการคิดค้นประดิษฐ์การใช้อินเทอร์เน็ตและจนกระทั่งปัจจุบันนี้ก็มีการศาสตร์กฎหมายเกี่ยวกับประเด็นนี้เรื่อยๆ

กฎหมายคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของสหภาพยุโรปที่จัดทำขึ้นใหม่ (ร่างกฎหมายที่ได้เปิดตัวเมื่อเดือนมกราคม 2012 ที่ผ่านมา) ได้ขยายขอบข่ายของกฎการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลออกไปถึงบรรดาบริษัทต่างชาติที่ทำการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ที่เป็นประชากรของสหภาพยุโรปด้วย

3.2.3 หลักการประมวลผลข้อมูล

ข้อมูลส่วนบุคคลนั้นไม่สมควรจะถูกประมวลผลเลยทั้งสิ้น จะได้รับการยกเว้นก็ต่อเมื่อมีเงื่อนไขที่ชัดเจนกำหนดไว้ เงื่อนไขเหล่านี้ถูกจำแนกออกเป็น 3 หมวด คือ ความโปร่งใส เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และการประมวลผลตามความจำเป็น

3.2.3.1 ความโปร่งใส

เจ้าของข้อมูลมีสิทธิที่จะได้รับแจ้งให้ทราบเมื่อมีการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตนเอง ผู้ควบคุมดูแลข้อมูลจะต้องแจ้งชื่อและที่อยู่ของตน วัตถุประสงค์ในการประมวลผลข้อมูลนั้น ผู้รับข้อมูลนั้นและข้อมูลอื่นที่จำเป็นทุกอย่างเพื่อรับรองว่าการประมวลผลข้อมูลนั้นเป็นไปด้วยความซื่อสัตย์และยุติธรรม

ข้อมูลอาจได้รับอนุญาตให้ประมวลผลได้ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

- เมื่อเจ้าของข้อมูลได้แสดงความยินยอมแล้ว
- เมื่อการประมวลผลนั้นมีความจำเป็นสำหรับการระบุลงในสัญญาอย่างหนึ่งตามกฎหมาย
- เมื่อการประมวลผลมีความจำเป็นเพราะถูกบังคับ
- เมื่อการประมวลผลมีความจำเป็นเพื่อปกป้องผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของเจ้าของข้อมูล
- การประมวลผลมีความจำเป็นในการปฏิบัติเพื่อผลประโยชน์ของส่วนรวมหรือในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่บ้านเมืองซึ่งเป็นผู้ควบคุมดูแลข้อมูลนั้น หรือโดยบุคคลที่ตามซึ่งได้รับการเปิดเผยข้อมูลนั้น
- การประมวลผลมีความจำเป็นเพื่อให้ผลประโยชน์ที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้โดยผู้ควบคุมดูแลข้อมูล หรือบุคคลที่ตามที่ได้รับการเปิดเผยข้อมูลให้ทราบนั้นบรรลุเป็นผลสำเร็จ เว้นแต่หากมีการยกเลิกผลประโยชน์นั้นอันเป็นผลมาจากสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของเจ้าของข้อมูลนั้น เจ้าของข้อมูลมีสิทธิที่จะเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลของตนเองทุกประการ เจ้าของข้อมูลยังมีสิทธิแม้แต่ออกคำสั่งให้ทำการแก้ไข ลบ หรือกีดกันยับยั้งข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์และไม่ถูกต้อง หรือเมื่อการประมวลผลข้อมูลนั้นไม่ได้เป็นไปอย่างถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

3.2.3.2 วัตถุประสงค์ตามที่กำหนด

ข้อมูลจะได้รับการประมวลผลก็ต่อเมื่อมีการกำหนด วัตถุประสงค์ไว้อย่างเจาะจงและชัดเจน และจะไม่ได้รับอนุญาตให้ทำการประมวลผล หากไม่เป็นไปตามที่ได้กำหนดไว้ตามวัตถุประสงค์นั้น

3.2.3.3 การประมวลผลตามความจำเป็น

ข้อมูลส่วนบุคคลอาจมีการประมวลผลเฉพาะตรงเท่าที่ มีความจำเป็น ที่สำคัญและไม่เกินไปจากวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ว่าจะเก็บรวบรวมแค่นั้น และ/ หรือตามกระบวนการประมวลผลต่อไป ข้อมูลนั้นจะต้องมีความถูกต้องแม่นยำและหากจำเป็น ก็ให้ปรับข้อมูลให้ตรงกับปัจจุบัน ในกระบวนการประมวลผลข้อมูลทุกๆขั้นตอนจะต้องรับรอง ได้ว่าข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง และไม่สมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลหรือสำหรับการ ประมวลผลต่อไปนั้นได้ถูกลบออกไปหรือแก้ไขใหม่ ข้อมูลจะต้องไม่ถูกเก็บไว้ในรูปแบบ ที่สามารถระบุตัวเจ้าของข้อมูลได้นานเกินความจำเป็นต่อวัตถุประสงค์ที่ได้มีการเก็บรวบรวม ข้อมูลหรือสำหรับการประมวลผลต่อไปนั้น เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานรัฐควรจะต้องให้มีระบบ ความปลอดภัยที่เหมาะสมสำหรับข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้เก็บไว้ในระยะยาวเพื่อใช้เป็นประวัติ สถิติ หรือเป็นระบบ

เจ้าของข้อมูลสามารถคัดค้านการประมวลผลข้อมูลที่ใช้ ในเชิงพาณิชย์โดยตรงได้ทุกเมื่อ

การตัดสินใจที่ก่อให้เกิดผลกระทบทางกฎหมายหรือมีผล ต่อเจ้าของข้อมูลอย่างมีนัยสำคัญนั้น ไม่ควรปฏิบัติโดยใช้การประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องมือ ที่ทำงานโดยอัตโนมัติเพียงอย่างเดียว จะต้องต้องมีแบบคำร้องขอให้มีการทบทวนการตัดสินใจใหม่ หากมีการตัดสินใจโดยอาศัยเครื่องมือที่ทำงานโดยอัตโนมัติเพียงอย่างเดียว

เจ้าหน้าที่คอยดูแลตรวจตราและเครื่องบันทึกการปฏิบัติการ ประมวลผลข้อมูลแบบสาธารณะหน่วยงานของรัฐแต่ละแห่งจะต้องแต่งตั้งเจ้าหน้าที่คอยดูแล ตรวจตรา ซึ่งแยกเป็นอิสระเพื่อเฝ้าตรวจตราระดับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ในหน่วยงานนั้นๆ ทั้งคอยให้คำแนะนำแก่รัฐบาลเกี่ยวกับมาตรการและกฎบังคับต่างๆ ในการบริหาร และเริ่มปฏิบัติการตามกระบวนการทางกฎหมายหากมีการละเมิดข้อบังคับการ คุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งทุกคนสามารถยื่นคำร้องเกี่ยวกับการละเมิดต่างๆ กับเจ้าหน้าที่ดูแลตรวจตราหรือจะยื่นคำร้องต่อศาลก็ได้

ผู้ควบคุมดูแลข้อมูลจะต้องทำการแจ้งความแก่เจ้าหน้าที่ตรวจ
ตราก่อนที่จะเริ่มมีการดำเนินการประมวลผลข้อมูล ในการแจ้งความนั้นอย่างน้อยจะต้องระบุ
ข้อมูลดังต่อไปนี้

- ชื่อและที่อยู่ของผู้ที่ควบคุมดูแลข้อมูลส่วนบุคคลนั้น
และของตัวแทนของเขาด้วย (ถ้ามี)
- วัตถุประสงค์ในการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลนั้น
- บันทึกการจำแนกประเภทของเจ้าของข้อมูลและ
ของข้อมูลหรือประเภทข้อมูลที่เกี่ยวข้องกัน
- ผู้รับข้อมูลหรือประเภทของผู้รับข้อมูลที่ได้รับ
การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล
- การส่งถ่ายข้อมูลไปยังกลุ่มประเทศที่สามที่เสนอไว้
- ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับมาตรการในการรับรอง
ความปลอดภัยของข้อมูลที่ประมวลผล

ข้อมูลนี้ถูกเก็บรักษาไว้ในเครื่องบันทึกการปฏิบัติการ
ประมวลผลข้อมูลแบบสาธารณะ

3.2.4 การส่งถ่ายข้อมูลส่วนบุคคลให้แก่กลุ่มประเทศที่สาม

กลุ่มประเทศที่สาม คือคำเฉพาะที่ใช้ในกฎหมายของสหภาพยุโรป
เพื่อให้เรียกกลุ่มประเทศที่อยู่นอกประเทศของกลุ่มสหภาพยุโรป ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล
จะสามารถถูกถ่ายโอนไปยังกลุ่มประเทศที่สามได้ก็ต่อเมื่อ ประเทศนั้นมีกฎหมายคุ้มครองข้อมูล
ส่วนบุคคลในระดับที่เท่าเทียมกัน แต่กฎหมายนี้ก็มีข้อยกเว้นบางประการด้วย ตัวอย่างเช่น
หากผู้ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้นสามารถรับประกันได้ว่าผู้รับข้อมูลข่าวสารนั้นจะปฏิบัติตาม
ข้อมูลนั้นตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลนั้น

มาตราที่ 29¹⁹ ของกฎหมายนี้ได้ตรารว่า "กลุ่มปฏิบัติการคุ้มครองสิทธิ
ส่วนบุคคลเกี่ยวกับการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล" เป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไปว่า "กลุ่มปฏิบัติการ
มาตราที่ 29" (Article 29 Working Party) กลุ่มปฏิบัติการนี้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับระดับ
การคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลในประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรปและกลุ่มประเทศที่สามด้วย

¹⁹"Data Protection Directive", [<http://en.wikipedia.org/wiki/>

[Data Protection Directive](#)], 16 June 2012.

กลุ่มปฏิบัติการนี้ได้ทำการต่อรองกับตัวแทนของประเทศสหรัฐอเมริกา เกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งมีการออกหลักการการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (The Safe Harbor Principles) มาเป็นผลจากการเจรจาต่อรองนั้น มีผู้วิจารณ์ว่า หลักการการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลนี้ไม่ได้กำหนดให้อำนาจในความคุ้มครองระดับที่พอควร เนื่องจากว่าหลักการเหล่านี้มีข้อสัญญาผูกมัดเกี่ยวกับผู้ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารที่น้อยเกินไป และยังอนุญาตให้มีการละการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลที่สำคัญอีกด้วย

เดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 2008 นายโจนาธาน ฟาอูลล์ หัวหน้าคณะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยของสหภาพยุโรป ได้ทำการร้องเรียนเรื่องนโยบายทวิภาคีเกี่ยวกับ PNR ของสหรัฐอเมริกา และในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 2008 สหรัฐอเมริกาได้ลงนามในบันทึกความเข้าใจ (Memorandum of Understanding -ที่เรียกว่า MOU) กับสาธารณรัฐเชค ในการแลกเปลี่ยนแนวนโยบายยกเลิกการเข้าออกประเทศโดยใช้วีซ่าโดยไม่มีการปรึกษาหารือกับรัสเซียก่อนเลย ความตึงเครียดระหว่างเมืองหลวงวอชิงตันกับเมืองหลวงบรัสเซลนั้น โดยหลักแล้วเป็นสาเหตุมาจากการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในระดับที่ต่ำของสหรัฐอเมริกา โดยเฉพาะอย่างยิ่งตั้งแต่ที่ชาวต่างชาติไม่ได้สามารถได้รับการคุ้มครองจากพระราชบัญญัติคุ้มครองความเป็นส่วนตัวปี ค.ศ. 1974 ของสหรัฐอเมริกาเลย และยังมีประเทศอื่นที่เข้าร่วมในบันทึกความเข้าใจทวิภาคี (Bilateral Memoranda of Understandings) นี้ด้วย ซึ่งรวมไปถึงประเทศอังกฤษ เอลโดเนีย เยอรมนี และกรีซ²⁰

3.2.5 การให้ความร่วมมือในการปฏิบัติของหน่วยงานรัฐ

กฎหมายของสหภาพยุโรป (EU Directive) ได้ถูกประกาศใช้กับหน่วยงานรัฐ และไม่ได้ถูกผูกมัดกับประชากรตามกฎหมายขั้นพื้นฐาน หน่วยงานรัฐจะต้องนำมาปรับเปลี่ยนใช้เป็นกฎหมายภายใน และ Directive 95/46/EC ว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลจะต้องได้รับการปรับเปลี่ยนมาใช้ก่อนสิ้นปี 1998 หน่วยงานรับทุกแห่งได้ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตลอดโดยทั่วไป

สรุป กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสหภาพยุโรปได้วางหลักการสำคัญอยู่ 7 ประการ อันได้แก่หลักข้อจำกัดในการเก็บรวบรวมข้อมูล หลักคุณภาพของข้อมูล หลักการกำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดเก็บ หลักข้อจำกัดในการนำไปใช้ หลักการรักษาความปลอดภัยข้อมูล หลักการเปิดเผยข้อมูลหลักการมีส่วนร่วมของบุคคลและหลักความรับผิดชอบ

²⁰ Ibid

ในสหภาพยุโรปได้กำหนดให้สมาชิกอนุญาตให้มีการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลภายใต้หลักทั่วไป ได้แก่ต้องได้รับความยินยอมโดยชัดแจ้งจากเจ้าของข้อมูลการประมวลผลจะทำได้เท่าที่จำเป็นในการทำนิติกรรมสัญญาใด ๆ ของผู้เป็นเจ้าของข้อมูลเท่านั้นการประมวลผลจะต้องอยู่ภายใต้กรอบของกฎหมายและกระทำเพื่อปกป้องผลประโยชน์สำคัญของผู้เป็นเจ้าของข้อมูลหากการประมวลผลจำเป็นที่จะต้องกระทำเพื่อผลประโยชน์ของสาธารณะ หรือในการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ควบคุมข้อมูล หรือเปิดเผยข้อมูลต่อบุคคลที่สาม ในการประมวลผลที่จำเป็นและอยู่ภายใต้กรอบของกฎหมายจะต้องไม่กระทบต่อผลประโยชน์ หรือสิทธิขั้นพื้นฐานของผู้เป็นเจ้าของข้อมูลแต่ในแยกประเภทของข้อมูลส่วนบุคคลนั้น ยังเป็นการระบุประเภทเป็นอย่างกว้างเพราะข้อมูลส่วนบุคคลให้หมายถึง ข้อมูลใด ๆ ก็ตามที่เกี่ยวข้องกับบุคคลซึ่งระบุตัวหรืออาจระบุตัวบุคคลนั้นได้ บุคคลที่อาจถูกระบุตัวได้คือ บุคคลซึ่งสามารถระบุตัวได้ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม

กฎหมายคุ้มครองข้อมูลข่าวสารของสหภาพยุโรปนั้น ไม่ได้บังคับใช้เฉพาะเวลาที่ผู้ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้นถูกจัดตั้งอยู่ภายในสหภาพยุโรปเท่านั้น แต่รวมถึงเมื่อใดก็ตามที่ผู้ควบคุมดูแลข้อมูลให้อุปกรณ์ที่ติดตั้งอยู่ภายในสหภาพยุโรปเพื่อการปฏิบัติในการประมวลผลข้อมูลนั้นด้วยซึ่งปัจจุบันได้ขยายขอบข่ายของกฎการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลออกไปถึงบรรดาบริษัทต่างชาติที่ทำการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ที่เป็นประชากรของสหภาพยุโรปด้วย ซึ่งหลักการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลนั้น จะได้รับการยกเว้นก็ต่อเมื่อมีเงื่อนไขที่ชัดเจนกำหนดไว้ เงื่อนไขเหล่านี้ถูกจำแนกออกเป็น 3 หมวด คือ ความโปร่งใส เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และการประมวลผลตามความจำเป็นเท่านั้น ซึ่งเจ้าของข้อมูลสามารถคัดค้านการประมวลผลข้อมูลที่ใช้ในเชิงพาณิชย์ เช่น เพื่อธุรกิจขายตรง ได้ทุกเมื่อ

การจัดเก็บข้อมูลนั้น เจ้าหน้าที่ต้องคอยดูแลตรวจตราเครื่องบันทึกการปฏิบัติการประมวลผลข้อมูลแบบสาธารณะหน่วยงานของรัฐแต่ละแห่งจะต้องแต่งตั้งเจ้าหน้าที่คอยดูแลโดยเฉพาะ ซึ่งแยกเป็นอิสระเพื่อเฝ้าตรวจตราระดับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในหน่วยงานนั้นๆ ทั้งคอยให้คำแนะนำแก่รัฐบาลเกี่ยวกับมาตรการและกฎบังคับต่างๆ ในการบริหาร โดยเริ่มปฏิบัติการตามกระบวนการทางกฎหมายหากมีการละเมิดข้อบังคับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งประชาชนทุกคนสามารถยื่นคำร้องเกี่ยวกับการละเมิดต่างๆ กับเจ้าหน้าที่ดูแลตรวจตราหรือจะยื่นคำร้องต่อศาลก็ได้

ผู้ควบคุมดูแลข้อมูลจะต้องทำการแจ้งความแก่เจ้าหน้าที่ตรวจตราก่อนที่จะเริ่มมีการดำเนินการประมวลผลข้อมูล ในการแจ้งความนั้นอย่างน้อยจะต้องระบุข้อมูลดังต่อไปนี้ ชื่อและที่อยู่ของผู้ที่ควบคุมดูแลข้อมูลส่วนบุคคลนั้นและของตัวแทนของเขา

วัตถุประสงค์ในการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลนั้นบันทึกการจำแนกประเภทของเจ้าของข้อมูล และของข้อมูลหรือประเภทข้อมูลที่เกี่ยวข้องกันผู้รับข้อมูลหรือประเภทของผู้รับข้อมูลที่ได้รับการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลการส่งถ่ายข้อมูลไปยังกลุ่มประเทศที่สามที่เสนอไว้และข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับมาตรการในการรับรองความปลอดภัยของข้อมูลที่ประมวลผล และการส่งถ่ายข้อมูลส่วนบุคคลให้แก่กลุ่มประเทศที่สามจะส่งได้ก็ต่อเมื่อประเทศนั้นมีกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในระดับที่เท่าเทียมกัน

สรุปได้ว่า การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของ ประเทศสหราชอาณาจักร และสหภาพยุโรป พบว่า การครอบคลุมประเด็นเกี่ยวกับอำนาจในการควบคุมเหนือข้อมูลส่วนบุคคลนั้น การจัดเก็บการประมวลผลและการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ต่างคำนึงถึงประโยชน์มากกว่าการคำนึงว่าข่าวสารอยู่ที่ใดหรืออยู่ในความครอบครองของใคร ซึ่งในกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของทั้ง 2 ประเทศนี้อาจมีมาตรการการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่แตกต่างและไม่เท่าเทียมกัน เนื่องจากไม่สามารถกำหนดรูปแบบของขอบเขตมาตรฐานให้เป็นรูปแบบเดียวกันทั้งหมดได้ ทั้งนี้อาจเพราะสภาพความเป็นอยู่ และการดำเนินชีวิตของแต่ละประเทศที่แตกต่างกัน